

MEGALAKULT JUGOSZLÁVIA KÖZMŰVELŐDÉSI TANÁCSA

Nemrégiben egy egészen rendkívüli jelentőségű esemény zajlott le kultúréletünkben: Beogradban a kultúr és közművelődési közösségek országos szövetségének közgyűlésén ez a szerv Jugoszlávia közművelődési tanácsává alakult át.

A változás lényeges. Ennek az új testületnek pusztán tanácsadó és összehangoló szerepe lesz, tehát nincsen határozó és rendelkező joga a benne képviselt közművelődési szervezetekkel és intézményekkel szemben, viszont sokkal szélesebb alapon nyugszik minden eddigi hasonló szervezetnél. Munkájába ugyanis bevonja mindazokat a szervezeteket, sőt intézményeket is, amelyek kultúr munkával és közművelődéssel foglalkoznak.

Amint a javaslat is hangsúlyozza, ez a testület a jövőben országos tribün lesz a közoktatásügyi és kulturális problémák megvitatására, közös, országos jellegű közoktatásügyi és kulturális akciókat fog kezdeményezni és kapcsolatokat fenntartani a hasonló külföldi szervezetekkel.

Mintegy igazolva önmagát és céljait, napirendje második pontjaként a közgyűlés mindjárt meg is vitatta napjaink legfontosabb kultúrproblémáját, a felnőttek képzését. Megál-

lapították, hogy az eddigi munka, bár figyelemreméltó eredményekkel szolgált, többé-kevésbé szórványos volt és rendszertelen. A felnőttek képzése egyik legfontosabb feladatunk és sikeres teljesítéséhez — a helyi körülmények döntő szerepének figyelembevételével általános rendszert kell kidolgozni, amely többek között szervesen kapcsolódik majd iskolarendszerünkhez is. Ebben az értelemben foglalkozik az iskolareform javaslat is a felnőttek képzésével.

Ez természetesen nem egy, sem tíz év feladata, és nem lehet az az általános népnevelő kultúr munka sem, amit sokan e fogalmon értenek. Amikor a felnőttek képzéséről beszélünk, meghatározott és céltudatos tevékenységre gondolunk, amelynek két főcélja: munkatermelékenységet fejleszteni képes szakemberek, tehát termelők, és demokratikus jogokkal élni tudó szocialista irányítók képzése.

Olyan feladat ez, amit tulajdonképpen sohasem lehet teljesen befejezni, mert a tudomány újabb és újabb vívmányainak alkalmazása a termelésben és társadalmi fejlődésünk egyre újabb tudnivalók elsajátítását követeli majd a termelők-

től, akik egyszemélyben irányítók is. Létfontosságú feladat ez, mert a munka termelékenységének növekedésétől függ életünk, tehát kultur-életünk anyagi alapja is.

A közgyűlésen elhangzottak szellemében ennek a két főcélra kell a jövőben megszabnia kultúrtevékenységünk alapvonalát. Azokra a szervekre és testületekre kell a legtöbb gondot fordítani, amelyek a termelők és irányítók tudását gyarapítják, habár nem kell elhanyagolni azokat a kultúrtevékenységeket sem, amelyeknek az említett célokhoz látszólag nincsen közvetlen közük. Ezen az úton haladva — ed-

dig főként a munkásegyletek haladtak rajta — valamennyi kultúr-szervezetünk célszerűbbé tehetné munkáját és bizonyos fokig felszámolhatná azt az eddig elég gyakori „mindenességet”, amely szétforgácsolta a gyakran egyébként is szükséges erőket.

A kultúr munka terén még nagyon sok a tennivaló, ezt a tanács közgyűlésén fölvetett számtalan egyéb megoldásra váró probléma is bizonyítja. Megoldásuk azonban csak szervezett és rendszeres munkától várható. Ez a közgyűlés egyike volt az első jelentős nagy lépéseknek ebben az irányban.

